

NEWSLETTER

Nr.1/ År 2000

Hej igen, alla klättrare ! Nu är det ett nytt år och nya utmaningar.

Tanken var från början att detta Newsletter skulle ha varit nr.4/99, men tyvärr fanns det ingen tid från min sida att författa, så jag hoppas att ni har överseende med det.

Vad har hänt sedan förra brevet? Vi har hunnit med 3 st seniorcup tävlingar, en i Uppsala, en i Karlstad och en i Lund. På junior sidan har vi bara kunnat arrangera en tävling och den hölls nere i Västervik, men fler är på gång. Det har varit fruktansvärt svårt att få arrangörer till säsongens alla tävlingar, men vi hoppas att det bara varit en tillfällig svacka på den fronten. Det har även blivit en del nyheter, en bouldercup ska nu komma igång, med start nere i Västervik. Västervik kommer även att arrangera det första Nordiska Mästerskapet i Bouldering under Pingsthelgen.

Nu har även alla älskare av isklättring fått sitt eget Is-SM och det visades vara efterlängtad. Närmare 30 personer hade tagit sig till Värmland och Sunne för att göra upp med Sverige eliten på is. Intresset var stort, t ex bokade Stefan Lindblom från Västerås om sin resa från Australien för att komma hem till Sverige. Tyvärr stoppades Stefan av en magsjukdom. Kända namn för oss sportklättrare, så som Henrik Bolander och Jenny Förander. Vad kunde vi vänta oss av dom? Lördagen startade med svårighetstävlingen i regn och åter regn, men det kunde inte stoppa någon av de ditresta deltagarna. Redan i kvalet fick Henrik Bolander plocka fram sin stora tävlingsrutin. Knappt halvvägs upp på kvalet 1 tappade han ena yxan och på sitt eget lilla sätt toppade han ut leden för att senare vinna finalen.

Söndagen gick i solens och kylans tecken. Dagens hastighetstävling blev en dramatisk upplevelse för oss på marken och för de tävlande. Jörgen Lundgren från Dalarna fick ett stort isblock över munnen och fick åka in till Sunne för att sys ihop med tre stygn. Tillbaks till finalen och det var dax igen. Jörgen slant med yxan och satt den strax ovanför knät, det blev ett par stygn till. Blodiga hakor och andra delar var inte ett ovanligt inslag under dagen. Skydd ???

Ett vandringspris delades ut till kombinations vinnaren i dam och herr klassen. Anders Lindfors från Stockholm (2:a+2:a) Ann Sofie Andersson från Göteborg (1:a+3:a) Kan dom försvar dessa till nästa SM?

Tack till Eric Amsler och Ski Sunne

Vad mer i nyheter?

- Småländska öppna och en helt ny Dalacup drogs igång under November.
- I november var det NM i Norge där Sverige snodde topplaceringarna i både dam o herr klassen. Grattis Ingela o Peter.
- I december var Anita Rostén i Birmingham med sitt landslag för att göra upp om VM-medaljerna. Med fanns deltagare i både svårighet och speed. På prisspallen kom vi ej denna gång, men ord från den Franske förbundskaptenen "Er svensk, klättrade bättre än någon av de mina i kvalet". Peter Bosma, 10:e man efter kvalet. Det visar att vi knappar in på toppen.

Återigen måste vi ta upp frågan om hur vi ska ha det med svensk tävlingsklättring i framtiden.

Vi i Tävlingskommittén har sedan hösten -98 jobbat fram en målsättning som omfattar både breddsatsning och elitsatsning. Vi har fått igång domar- och arrangörsutbildningar. Tävlingsantalen ökar i o m satsningar på olika grenar.

Nytt för i år är:

- Svenska bouldercupen
- Is-SM.
- NM i Bouldering

Tyvärr är vi en liten grupp som jobbar med att få det hela att fungera och åsikterna ute i landet är många. Det har också varit svårt att få er alla att vända sig direkt till oss med kritik och förslag. Man får ofta höra på omvägar eller genom JUG's forum vad vi inte gör eller borde göra, det vore bättre om man kunde föra en dialog med oss. Vi motsätter oss inte att man för diskussioner som t ex på JUG's forum, det behövs nog också.

Vi behöver allas hjälp och stöd om vi ska kunna utveckla sporten i Sverige, inte minst i jobbet att få hela förbundet med styrelsen i spetsen införstådda med att detta är en seriös sport som man inte fixar till över en kafferast...

Om vi vill att klättring skall uppfattas som en seriös sport krävs det seriösitet i alla led, från förbundsordförande till tävlande. Idag är det långt ifrån så.

Prio. 1 för förbundsstyrelsen tycks vara att bevara Bergsport och status quo. Naturligtvis vill man ha en svensk världsmästare, gärna inom två år, men det får inte kosta några pengar.

De senaste två åren har tävlingsverksamheten ökat med flera hundra procent, samtidigt som bidraget från förbundet de facto har minskat...

Det som tycks vara svårt att förstå är att det tar tid att bygga upp en välfungerande tävlingsorganisation. Det krävs utbildade;

- **arrangörer**
- **domare**
- **ledbyggare**
- **säkrare**

Dessutom krävs naturligtvis att vi har regler anpassade till svenska förhållanden.

Om man sedan betänker att ovanstående gäller för;

- **svårighet**
- **bouldering**
- **speed**
- **is**

börjar man kanske få ett någorlunda grepp om saker och ting. Det krävs naturligtvis tid och pengar. I Sverige är vi fortfarande i en inledningsfas, mycket har hänt, men det mesta är fortfarande kvar. Det är nu satsningen måste till.

Framtiden

För att få en förändring, så räcker det inte med att vi i Tävlingskommittén tycker till gentemot styrelsen och årsmötet. Alla enskilda och klubbar, som har ett intresse för en fortsatt framtid med tävlingsklättring måste säga ifrån och det nu, annars är risken stor att vi får avveckla tävlandet. Utan pengar kommer vi inte långt. Styrelsen ser helst att vi ska gå runt på bidrag från sponsorer. Vilka sponsorer är intresserade av en sport som inte är färdigutvecklad.

Jag tror att vi är på rätt väg, men insatserna bör höjas en aning.

”TILLSAMMANS BLIR VI STARKA”

**Peter Allansson
Ordförande
Tävlingskommittén**